Incipit ꝓhemiū libelli.

SApiētia dei q̄ os muti aperuit. et rudibi
li aiali hūana ꝟba formare tribuit. me
q̊ꝫ nō ſolū ſermone. ſꝫ etiā ſciētia imperitum ad
fandū impellit atqꝫ ꝑ ſe et de ſe intellecta alijs
pie innoteſcē ꝯpellit. Huiꝰ g̊ inſtinctu ad vtili-
tatē ut ſpero plurimoꝝ ꝯmitto iterū me corro-
dendū dentibꝫ inuidoꝝ. et forſitan ꝯfouendum
cordibꝫ vite dilectoꝝ. Cum xp̄us dicat veritas
et vita. Hec eſt vita eterna ut te ſolū ſūmū deū
cognoſcant. conſtat ꝓfecto racōnalem naturā
ad hͦ factā. ut factorē ſuū verū deū intelligat.
intelligēdo diligat. et dligēdo in eo q̄ eſt eter-
na vita eternaliter beate viuat. Diuinitatis g̊
eſſentiam racōnabiliter inueſtigare. eſt ad vi-
tam eternam feſtinare. Hanc vero negligēdo
ignorare. eſt utiqꝫ indeſinēter ad mortem ꝓpe-
rare. qꝛ nimirum hic ab ea ignorabitur dum
q̄nqꝫ a beata vita ſequeſtrabitur. Quāobrem
cū de hac p̄clara materia plurimi ſanctoꝝ pa-
trū multa glorioſa conſcripſerint ipamqꝫ rem
ſimplicioribꝫ obſcuro mō reddiderint libet me
ꝑ hec ꝯdenſa q̄ſi quādā ſemitam ſtilo ꝯplana-
re. qua infirmis intellectibꝫ relicto erroris de-
uio ꝑ planū veritatis liceat libere ambulare. Sꝫ
hic quilibꝫ inuidus nebuloſa facie michi for-
taſſis occurrit. et virus diu ſḃ liuido corde cō-
tectū in me acerbiter euomit. Quid tu inq̄ens

ligna ſiluis importare aut redūdanti mari vn-
dam inſtillare conaris? Huius tam mordacis
mordacē dentē hec petra retūdat. et venenū ma-
licioſe euomitū in viſcera ipſius denuo retorquē-
dū refundat. inuidia dyaboli intrauit mors in
orbē terrarū. imitantur illū q̄ ſūt ex pte ipſius.

¶ O inuide infelix q̄ aliena felicitate torqueris
alieno damno depaſceris. ipis rebus ꝓbas te
ex pte dyaboli eſſe q̄ inuides alijs qd̄ tu igno-
ras ſcire. ac michi ob piū laborez collatū egris
ſuſpirijs ingemiſcis. qd̄ tibi ob deſidiam ꝑmo
ob inuidiam denegatū cognoſcis. Age miſer.
potiꝰ letiferū virus q̄ torges euome. et ſalubre
dilectōis antidotū excipe. Si autē antipris
tui virus tabeſcueris faueto. ego aūt cū inuidia
tabeſcente iter non habeo egregiā ſcripturarū
ſiluā alacer ingrediēs. nō in eā ut tu venenata
lingua aſſeris ligna deferens. ſed pcioſe vite
lignum. iuſticiā eſurientibꝫ de ea efferre cona-
bor. et dulcem vite hauſtum vitam ſitientibus
de pelago diuine ſcripture effundere nō mora-
bor. Omes ergo fideles ad lignum vite curra-
mus. cuius guſtu in eternū bene viuamus. Li-
bellus aūt nomē cognitio vere vite ſortiatur.
dum in eo vera vita tardioribus intellectu co-
gnoſcibilis reddi videatur.

¶ Cōmendatio materie q̄ tractat. ¶ ca. pmū.

¶ Fratres.